

1. Visietekst PARTNERSCHAP in het MPC Terbank - vanuit KHB 5.4.3.1.

Partnerschap is een doel dat wordt nagestreefd, iets waar men naartoe moet groeien. Het start van bij het eerste contact en groeit in de loop van de samenwerking met het gezin uit naar een partnerschapsrelatie (onafhankelijk hoe dit zich concreet in de praktijk vertaalt). We trachten dit te verduidelijken via volgende definitie.

Partnerschap tussen ouders en voorziening is een werkrelatie die wordt gekenmerkt door een gedeeld idee van het te realiseren doel, met de jongere als rode draad en de bereidheid om daar rond te onderhandelen in een sfeer van wederzijds respect. Deze sfeer van respect en begrip voor de ouders kenmerkt de relatie, waarbij betrouwbaarheid, laagdrempeligheid en responsiviteit dit onderlijnen. Het is essentieel dat informatie wordt gedeeld en er openheid is in de communicatie en dat er sprake is van gedeelde verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid. De vaardigheden en kennis van beide partijen zijn van belang in het samen nemen van de beslissingen.

We spreken hier van een werkrelatie. Dit geldt zowel voor de ouders als voor de hulpverleners (waarmee alle teamleden bedoeld worden). Uiteraard kunnen we ouders niet dwingen tot een werkrelatie, maar er zijn verschillende acties van ouders, die we als input kunnen beschouwen. Wij kunnen ouders o.a. aanmoedigen om tot een werkrelatie te komen door veel informatie door te geven en te vragen naar hun ideeën daarbij.

We hebben het hier over een gedeeld idee van het te realiseren doel. Tijdens het overleggen gaat het vaak over nuances en zullen ze wel altijd (kleine) meningsverschillen blijven bestaan. Het is belangrijk dat elke partner zijn eigenheid kan behouden. Daarnaast is er ook een verschil tussen een doel op korte termijn of op langere termijn.

In het onderhandelen zullen er sommige gezinnen, bv. met slechts beperkte mogelijkheden of een groot wantrouwen naar de buitenwereld, het moeilijker hebben dan andere en is het aan ons om samen te zoeken hoe we daarin kunnen leren en groeien.

Wederzijds respect is de hoeksteen van elke geslaagde relatie. De hulpverlener onderlijnt dit binnen zijn professionele houding door begrip te tonen voor de ouders, door hen het gevoel te geven op het juiste adres te zijn en laagdrempelig (toegankelijk) te werken naar de ouders toe. Betrouwbaarheid (het zich houden aan beloftes) en respons geven (snel en soepel reageren bij het geven van een antwoord en omgaan met klachten) versterken het gevoel van respectvol behandeld te worden.

De informatie die gedeeld wordt moet ook relevant zijn. Misschien moet niet 'alles' gedeeld worden. Het is wel belangrijk dat de informatie in de juiste, goede betekenis gehoord kan worden. Ouder zijn is een moeilijk beroep, waar geen opleiding voor bestaat. Het is belangrijk aandacht te schenken aan het positieve dat gerealiseerd wordt binnen het gezin. We moeten op zoek gaan naar de competentie, de krachten binnen het gezin, die eigenlijk de belangrijkste bouwstenen zijn om een positief keerpunt mogelijk te maken binnen het gezin. We kunnen als hulpverlener die proces bevorderen door informatie te laten circuleren (cfr. De competentie van families', Guy Ausloos).

Openheid en communicatie is voor ouders essentieel om tot een vertrouwensrelatie met de instelling te kunnen groeien. Professionelen hebben hun eigen onderscheiden kennis en vaardigheden om bij te dragen aan het begrip van ouders met betrekking tot het zo goed mogelijk helpen van hun kind of jongere. Vaardigheden en kennis vormen slechts een deel van wat nodig is. Ouders kunnen alleen goede partners zijn als hulpverleners luisteren naar wat zij te zeggen hebben en kunnen zien hoe zij uiting geven aan hun noden en dit slechts als de hulpverleners de bijdrage van de ouders als intrinsiek belangrijk beschouwen.

Het samen nemen van de beslissingen, het streven naar gelijkwaardigheid in zeggenschap, dit betekent dat we open moeten staan voor bedenkingen en bezwaren die ouders hebben rond zaken die in de leefgroep gebeuren. We kunnen dit in openheid bespreken zonder onze gebruiken en regels op te geven, die reeds hun diensten bewezen hebben in de leefgroep (onze positieve krachten). De hulpverlener moet bereid zijn om te luisteren naar wat ouders bezighoudt en moet soms actief op zoek gaan om hen hierin tegemoet te komen. Hierbij is het belangrijk vooral te vertrekken van de mogelijkheden, de positieve krachten binnen het gezin.

2. Afspraken Zorgplan en ouders - vanuit KHB 5.4.3.2.

1. Zorgplan en Kindbesprekingen:

- In kader van partnerschap is het essentieel dat ouders worden betrokken bij het opstellen van het zorgplan;
- Op de teamvergadering wordt een werkvorm afgesproken van hoe ouders worden betrokken (voorbeeld van werkvormen: aanwezig zijn bij kindbespreking op teamvergadering, voor- en/of nabespreking met aandachtsoepvoeder, MW, OP,...)
- binnen de teamvergadering wordt afgesproken wie de bespreking samen met de ouders voorbereidt en wie de ouders (eventueel) uitnodigt;
- bij aanwezigheid van de ouders op de vergadering gebeurt de bespreking op niveau van de ouders (zoveel mogelijk zorgen voor een interactief gebeuren, rekening houdend met hun zorgvragen en hun taalgebruik,...)

2. Verslaggeving:

- het verslag wordt geschreven zodat de ouders het kunnen lezen;
- de ouders krijgen een copie van de werkpunten van de kindbespreking;
- de ouders kunnen een afspraak maken met de kinderpsychiater die deel uitmaakt van het DB om het ganse dossier te overlopen;

